

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I dag kan erhvervsmæssigt salg eller anden udbredelse af børnepornografisk materiale straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder. Besiddelse af børnepornografi kan straffes med bøde, jf. straffelovens § 235.

Efter forslagsstillernes opfattelse har disse straffebestemmelser vist sig at være utilstrækkelige, og der er derfor behov for stramminger.

Der er desuden behov for, at politiet får bedre muligheder for at efterforske sager om børnepornografi. Kristeligt Folkeparti er klar over, at justitsministeren har nedsat et udvalg, der skal se på dette aspekt. Men da justitsministeren til Folketingets Retsudvalg har oplyst, at en delbetænkning først kan forventes til foråret 1999, vil der være gået lang tid, før alle procedurer er overstået og en ændring kan træde i kraft. Befolkningens retsbevidsthed krænkes for hver dag, der går, uden at Folketinget griber ind. Hertil kommer, at politiet allerede har givet udtryk for, hvilke nye efterforskningsmuligheder der er behov for.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1

Man bør have for øje, at straffelovens § 235 om udbredelse og besiddelse af børnepornografisk materiale ikke omhandler selve overgrebet mod et barn. §§ 222 og 232 omhandler disse situationer, og her er strafmaksimum fængsel i op til henholdsvis 10 og 4 år. Bestemmelsen om udbredelse og besiddelse af børnepornografi bør derfor ikke straffes lige så hårdt som disse mere alvorlige forbrydelser.

I Danmark kan man ikke i dag varetægtsfængsle på grundlag af en sigtelse om udbredelse eller besiddelse af børnepornografi, da varetægtsfængsling kræver en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, jf. retsplejelovens § 762. En forhøjelse af strafferammen får også betydning for forældelsesfristen.

Strafferammen for erhvervsmæssig udbredelse af børnepornografi, jf. straffelovens § 235, stk. 1, bør efter forslagsstillernes opfattelse ændres, så der ikke

længere kan idømmes bøde som sanktion, men alene hæfte eller fængsel.

Blufærdighedskrænkelser har en strafferamme på fængsel i indtil 4 år, jf. straffelovens § 232. Samleje med et barn giver indtil 6 års fængsel eller 10 år, hvis der har været anvendt tvang eller barnet er under 12 år, jf. straffelovens § 222. Disse forbrydelser vedrører alle den aktive og direkte forulempelse af barnet. Billede med børnepornografi er et »aftryk« af den skete forbrydelse.

Hæleri straffes med hæfte eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder. Hensynet bag kriminaliseringen af hæleri er blandt andet, at hvis der ikke var aftagere til tyvekoster m.v., ville der heller ikke blive begået nær så mange andre berigelsesforbrydelser. Det er altså et kriminalpræventivt hensyn, der begrunder den hårde strafferamme for en forbrydelse, der kun kan eksistere i kraft af en anden og mere aktiv og direkte (over for offeret) forbrydelse.

Der er i den forstand visse lighedspunkter mellem hæleri og erhvervsmæssig udbredelse af børnepornografi. Det kan derfor virke anstødeligt, at hæleri straffes hårdere end erhvervsmæssig udbredelse af børneporno. Hæleri angår ting, børneporno handler om mennesker.

På den baggrund foreslår Kristeligt Folkeparti, at strafferammen for erhvervsmæssig udbredelse af børnepornografi hæves til fængsel i 3 år. Hvis straffen bliver skærpet mere end det, begynder det at kollidere med strafferammerne for alvorligere forbrydelser som blufærdighedskrænkelser (4 år), samleje med barn under 15 år (6 år) og voldtægt (6 år).

Ad 2

Det er i domspraksis uafklaret, i hvilket omfang bytning af børnepornografisk materiale kan sidestilles med erhvervsmæssig omsætning. Der har indtil videre kun været én dom – fra Vordingborg, hvor anklagemyndigheden ikke kunne bevise, at der havde været penge involveret, selv om man godt kunne bevise, at den anklagede havde byttet sig til billeder 40-50 gange. Retten dømte alene for besiddelse af børneporno-